

[Ministeren for skatter og afgifter]

hver ægtefælle for sig, foreslås der stadig ved beregningen af skatterne, at der tages hensyn til visse forhold hos den anden ægtefælle.

Dette giver sig væsentligst udtryk på tre punkter.

For det første bevares retten til at overføre *uudnyttet personfradrag og underskud* (herunder tab på visse aktiesalg) mellem ægtefællerne. Personfradragsoverførslen har særlig stor betydning for et par hundrede tusinde familier, hvor kun den ene ægtefælle er på arbejdsmarkedet. Uden ret til to personfradrag for sådanne familier ville der ske en ekstrabeskatning på ca. 7.000 kr. pr. år.

For det andet beregnes *skatteværdien af rentefradrag og skat af renteindtægt, udbytte og overskud af ejerbolig* altid, som om de var henført til den ægtefælle, der har den største indkomst i form af løn, erhvervsindtægt, pension m.v. (i forslaget kaldet »arbejdsindkomst«). Derved undgår man en pludselig skatteskærpelse for de mange yngre familier med store rentefradrag, der har økonomisk fordel af gældende regler, fordi manden har den højeste indkomst. Men der gives fremover samme vilkår til de ægtepar, hvor det er kvinden, der har den højeste »arbejdsindkomst«, som til ægtepar, hvor manden tjener mest.

Denne særlige beregningsregel for skatteværdien af »formueindkomst« (= renter, udbytter og ejendomsoverskud) og af rentefradrag betyder for ægtepar, hvor manden har højest »arbejdsindkomst«, at *summen* af skatter fra mand og kvinde forbliver stort set uændret i forhold til gældende regler. Derimod kan der ske en lettelse i skatten, når kvinden har højest »arbejdsindkomst« og rentefradragene er større end »formueindkomsten«. Omvendt vil skatten stige i få tilfælde for sidstnævnte familietype, hvis »formueindkomsten« er større end rentefradragene.

Beregningsreglen har som væsentligt formål at undgå store og pludselige stigninger i ægteparrets samlede skat, hvis de i fællesskab ejer deres bolig. Samtidig forhindres det, at formuende ægtepar ved en for dem fordelagtig opdeling af formueindkomsten kan nedbringe den samlede beskatning.

Men det skal bemærkes, at specielt den særlige skatteberegningsregel for ægtefællers formueindkomst og rentefradrag kan ses som et provisorium, der kan opløses helt eller

delvis i sammenhæng med en ændret skattemæssig behandling af renteposterne i almindelighed. Hvis der kan gennemføres overgang til et system, hvor skattebesparelsen for en renteudgift er ens uanset indkomstens højde, bliver det naturligvis uden betydning for skattetilsvaret, om rentudgifterne henføres til den ene eller den anden ægtefælle – og beregningsreglen mister betydning.

For det tredje beregnes ægtefællers eventuelle *formueskat* på grundlag af deres sammenlagte formue, og det beregnede formueskattebeløb fordeles mellem ægtefællerne efter størrelsen af deres formuer.

Det såkaldte »vandrette« skatteloft i udskrivningsloven foreslås i øvrigt tilpasset den ny skatteberegning for ægtefæller, så de beregnede nedsættelser i formueskat og indkomstskat til staten fordeles efter ægtefællernes formue – og således at den samlede nedsættelse i reglen bliver uændret i forhold til gældende regler.

De ændrede regler får også virkning for særlig indkomstskat. Denne skat skal ligeledes svares af hver ægtefælle vedrørende vedkommendes personlige formuegoder.

Efter ligningsloven kan visse gaver til almenevelgørende eller i øvrigt almenyttige institutioner fratrækkes i indkomsten, når gavebeløbet overstiger 100 kr. Gifte kvinder har ikke selvstændig fradragsret for gaver, selv om de er ansat særskilt til skat. Der foreslås en ændring af fradraget, således at først gaver ud over 300 kr. giver ret til fradrag. Til gengæld kan hver af ægtefællerne udnytte det gældende maksimale fradrag på 1.000 kr.

Der forelås også en ændring af 3.000 kr.s fradraget i pensionsbeskatningsloven. Sambeholdte ægtefællers fradrag kan efter de gældende regler i alt højst udgøre 3.000 kr. Det foreslås at begrænse fradraget til 2.000 kr., der kan udnyttes fuldt ud af hver ægtefælle.

De ændrede regler skal efter forslaget have virkning fra indkomståret 1983. Den automatiske forskudsregistrering for dette år foretages på grundlag af selvangivelsen for 1981, og de nye regler vil derfor kunne indgå i forskudsregistreringen for 1983, hvis der rettes henvendelse herom til forskudsregistreringsmyndighederne.

De samlede provenumæssige ændringer som følge af forslagene er et netto-tab på ca.